

ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด
ว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาชั้นศาลสูงของพนักงานอัยการ
พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาชั้นศาลสูงของพนักงานอัยการ เพื่อให้สอดคล้องกับกรณีที่ได้มีการแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินคดีในชั้นศาลสูงของศาลชั้นอุทธรณ์ และกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความในชั้นศาลสูงที่ได้เปลี่ยนแปลงวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการอุทธรณ์หรือฎีกาในคดีอาญา และเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ และวางหลักการปฏิบัติราชการในการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ ในชั้นอุทธรณ์และฎีกาให้เหมาะสมกับบทบาทและภารกิจของสำนักงานอัยการสูงสุดในการอำนวยความยุติธรรม โดยให้อัยการศาลสูงมีอำนาจในการตรวจสอบการปฏิบัติงาน การดำเนินคดีของพนักงานอัยการประจำศาลชั้นต้นและการใช้ดุลพินิจของศาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ อัยการสูงสุดจึงวางระเบียบ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาชั้นศาลสูงของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาชั้นศาลสูงของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๖

(๒) ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาชั้นศาลสูงของพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“อธิบดีอัยการ” หมายความว่า อธิบดีอัยการ สำนักงานคดีศาลสูง หรืออธิบดีอัยการสำนักงานคดีศาลสูงภาค

“รองอธิบดีอัยการ” หมายความว่า รองอธิบดีอัยการ สำนักงานคดีศาลสูง หรือรองอธิบดีอัยการสำนักงานคดีศาลสูงภาค

“อัยการศาลสูง” หมายความว่า พนักงานอัยการผู้มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบการดำเนินคดีอาญาชั้นศาลสูงภายในเขตท้องที่ที่รับผิดชอบ

“หัวหน้าพนักงานอัยการ” หมายความว่า อัยการพิเศษฝ่ายที่รับผิดชอบการดำเนินคดีอาญาประจำศาลชั้นต้น หรืออัยการจังหวัดที่รับผิดชอบในการดำเนินคดี

ข้อ ๕ การใดที่ไม่ได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้นำระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการมาใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๖ อัยการสูงสุดเป็นผู้มีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้
 ข้อ ๗ อัยการสูงสุดมีอำนาจออกประกาศ คำสั่ง หลักเกณฑ์และวิธีการ หนังสือสั่งการ หรือ
 แนวทางปฏิบัติอื่นใดเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามระเบียบนี้
 บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่ง ซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

บททั่วไป

ข้อ ๘ การดำเนินคดีอาญาชั้นศาลสูง ได้แก่ การดำเนินคดีอาญาตามอำนาจและหน้าที่
 ในทางอรรถคดีชั้นอุทธรณ์ และชั้นฎีกาของพนักงานอัยการ

ข้อ ๙ ระเบียบนี้ไม่ใช่บังคับแก่คดีอาญาที่อยู่ในอำนาจของศาลเยาวชนและครอบครัว
 คดีอาญาที่อยู่ในอำนาจของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง คดีอาญาซึ่ง
 คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติส่งให้อัยการสูงสุดพิจารณา คดีอาญาซึ่ง
 พนักงานอัยการรับแก้ต่าง คดีที่ศาลสั่งปรับนายประกันจำเลยหรือประกันรับสิ่งของไปดูแลรักษา
 ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา คดีความผิดซึ่งมีโทษตามกฎหมายไทยที่ได้กระทำ
 นอกราชอาณาจักรไทย หรือคดีที่อัยการสูงสุดกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๐ ในการดำเนินคดีอาญาชั้นศาลสูง หากพบข้อขัดข้องหรือช่องว่างของกฎหมาย
 ให้อธิบดีอัยการรับรายงานพร้อมความเห็นและข้อเสนอแนะในการแก้ไขไปยังสำนักงานอัยการสูงสุด
 ทั้งนี้ ไม่ว่าคดีจะเสร็จเด็ดขาดแล้วหรือไม่ก็ตาม

หมวด ๑

หน้าที่และความรับผิดชอบในการดำเนินคดี

ข้อ ๑๑ ให้สำนักงานคดีศาลสูงมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินคดีอาญาชั้นศาลสูงในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร

(๒) ดำเนินคดีชั้นศาลสูงเกี่ยวกับคดีอาญาทั้งปวง ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน
 คดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศที่เกิดขึ้นในเขตท้องที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล
 ๕ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดนครปฐม จังหวัดนนทบุรี และจังหวัด
 ปทุมธานี

(๓) ดำเนินคดีอาญาชั้นศาลสูงเกี่ยวกับการล้มละลายที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษา
 ของศาลล้มละลายกลางที่เกิดขึ้นในเขตกรุงเทพมหานคร

(๔) ดำเนินคดีอาญาชั้นศาลสูงตามที่ได้รับมอบหมายจากอัยการสูงสุด

ข้อ ๑๒ ให้สำนักงานคดีศาลสูงภาคมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินคดีอาญาชั้นศาลสูงในเขตท้องที่สำนักงานอัยการภาค

(๒) ดำเนินคดีชั้นศาลสูงเกี่ยวกับคดีอาญาทั้งปวง ซึ่งอยู่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ของสำนักงาน
 คดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศตามข้อ ๑๑ (๒)

(๓) ดำเนินคดีอาญาชั้นศาลสูงเกี่ยวกับการล้มละลายที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษา
 ของศาลล้มละลายกลางที่เกิดขึ้นนอกเขตกรุงเทพมหานคร

(๔) ดำเนินคดีอาญาชั้นศาลสูงในเขตท้องที่สำนักงานคดีศาลสูงภาคตามที่ได้รับมอบหมาย จากอัยการสูงสุด

ข้อ ๑๓ อธิบดีอัยการมีอำนาจหน้าที่เสนอแนะนโยบายเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญาชั้นศาลสูงของพนักงานอัยการต่ออัยการสูงสุด และมีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายทั่วไปในการดำเนินคดีอาญาชั้นศาลสูง ตรวจสอบ กำกับดูแล และอำนวยความสะดวกในงานคดีอาญาชั้นอุทธรณ์และฎีกาภายในเขตท้องที่ที่รับผิดชอบ และเมื่อเห็นสมควรจะเรียกสำนวนคดีใดมาตรวจพิจารณาหรือดำเนินคดีเอง หรือจะมอบหมายให้อัยการศาลสูงคนใดดำเนินคดีก็ได้

การกำหนดนโยบายการดำเนินคดีตามวรรคหนึ่ง ให้เสนออัยการสูงสุดเพื่อขอความเห็นชอบก่อนบังคับใช้

รองอธิบดีอัยการ สำนักงานคดีศาลสูง และรองอธิบดีอัยการ สำนักงานคดีศาลสูงภาค มีอำนาจหน้าที่รองจากอธิบดีอัยการ ในการอำนวยความสะดวกและประสานการปฏิบัติราชการ ควบคุม ตรวจสอบ ประเมินผลและรายงานผลการปฏิบัติราชการในคดีอาญาชั้นอุทธรณ์และฎีกาภายในเขตท้องที่ที่รับผิดชอบ ให้เป็นไปตามนโยบาย ระเบียบ และคำสั่งของสำนักงานอัยการสูงสุด และอธิบดีอัยการ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๔ อัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลสูง และอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลสูงภาคมีอำนาจหน้าที่บริหารงานคดี ให้คำปรึกษา ตรวจสอบและกำกับดูแลการปฏิบัติงาน และการดำเนินคดีอาญาชั้นศาลสูงภายในเขตท้องที่ที่รับผิดชอบ และเมื่อเห็นสมควรจะเรียกสำนวนคดีใดมาตรวจพิจารณาหรือดำเนินคดีเอง หรือจะมอบหมายให้อัยการศาลสูงคนใดดำเนินคดีก็ได้ แต่ต้องรายงานให้อธิบดีอัยการทราบโดยเร็ว

ข้อ ๑๕ ในกรุงเทพมหานคร อัยการศาลสูงผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินคดีใด ให้มีอำนาจดำเนินคดีนั้น เว้นแต่จะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร อัยการศาลสูงผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำเนินคดีอาญาชั้นศาลสูงในจังหวัดใด ให้มีอำนาจดำเนินคดีอาญาชั้นศาลสูงในจังหวัดนั้น ในกรณีที่มีอัยการศาลสูงผู้ที่ได้รับแต่งตั้งหลายคน ให้อัยการศาลสูงแต่ละคนมีอำนาจดำเนินคดีตามที่อธิบดีอัยการ สำนักงานคดีศาลสูงภาค มอบหมาย

ข้อ ๑๖ ให้อัยการศาลสูงเป็นผู้พิจารณาสั่งยุติการดำเนินคดี ในกรณีที่มีคำสั่งให้จำหน่ายคดี หรือมีคำพิพากษายกฟ้องโดยอ้างเหตุสิทธินำคดีอาญามาฟ้องได้ระงับเพราะเหตุ ดังนี้

(๑) จำเลยถึงแก่ความตาย

(๒) ในคดีความผิดต่อส่วนตัว เมื่อได้ถอนคำร้องทุกข์ ถอนฟ้อง หรือยอมความกันโดยถูกต้องตามกฎหมาย

(๓) คดีอาญาเลิกกันตาม มาตรา ๓๖ (๑) และ (๔) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(๔) เมื่อมีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดในความผิดซึ่งได้ฟ้อง

(๕) เมื่อมีกฎหมายออกใช้ภายหลังการกระทำผิดยกเลิกความผิดเช่นนั้น

(๖) เมื่อมีกฎหมายยกเว้นโทษ

(๗) เมื่อมีเหตุสิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับตามกฎหมายอื่น

ทั้งนี้ โดยไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๔๕ หรือมาตรา ๑๔๕/๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือกฎหมายเกี่ยวกับวิธีพิจารณาความอาญาอื่น แต่ถ้าเห็นว่ามีใช้กรณีตามเหตุดังกล่าว ให้พิจารณาสั่งอุทธรณ์ หรือฎีกาต่อไป

ข้อ ๑๗ ถ้าความปรากฏแก่อัยการศาลสูงหรือแก่ศาลว่าสิทธิฟ้องคดีอาญาได้ระงับตามข้อ ๑๖ ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาล ให้อัยการศาลสูงเป็นผู้จัดทำและลงนามในคำแถลงข้อเท็จจริง

แล้วส่งให้พนักงานอัยการประจำศาลชั้นต้นยื่นต่อศาล หรือเมื่อศาลได้สอบถามพนักงานอัยการ ให้พนักงานอัยการประจำศาลชั้นต้นเป็นผู้แถลงข้อเท็จจริงให้ศาลทราบ

ข้อ ๑๘ กรณีดังต่อไปนี้ หากอัยการศาลสูงมีความเห็นควรไม่อุทธรณ์ หรือไม่ฎีกา ให้ความเห็น เสนอสำนวนตามลำดับชั้นถึงอธิบดีอัยการ เพื่อพิจารณาสั่งทั้งคดี

(๑) คดีที่อัยการสูงสุดชี้ขาดให้ฟ้องหรือให้อุทธรณ์

(๒) คดีที่สำคัญตามกฎหมาย ระเบียบ หนังสือเวียน รวมทั้งระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการ ดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ

(๓) คดีอื่นที่อัยการสูงสุดกำหนด

เมื่ออธิบดีอัยการ พิจารณาและมีคำสั่งประการใดให้ปฏิบัติตามนั้น เว้นแต่กรณีตาม (๑) หากอัยการสูงสุดชี้ขาดให้ฟ้องในปัญหาข้อกฎหมาย หรือให้อุทธรณ์ในปัญหาข้อกฎหมาย ก่อนมีคำสั่ง ไม่อุทธรณ์ หรือไม่ฎีกาในปัญหาข้อกฎหมาย ให้นำข้อ ๓๕ มาใช้บังคับ

ข้อ ๑๙ คดีที่ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษ แต่ศาลอุทธรณ์พิพากษากลับให้ยกฟ้องหรือ พิพากษาแก้ให้ยกฟ้องจำเลยบางคนหรือบางข้อหา ให้อัยการศาลสูงทำความเห็นเสนอสำนวนตามลำดับชั้น ถึงอธิบดีอัยการ เพื่อพิจารณาสั่งทั้งคดี เมื่ออธิบดีอัยการมีคำสั่งประการใดให้ปฏิบัติตามนั้น เว้นแต่กรณี อัยการสูงสุดชี้ขาดให้ฟ้องหรือให้อุทธรณ์ในปัญหาข้อกฎหมาย ก่อนมีคำสั่งไม่ฎีกาในปัญหาข้อกฎหมาย ให้นำข้อ ๓๕ มาใช้บังคับ

ข้อ ๒๐ เมื่ออัยการศาลสูงได้ยื่นอุทธรณ์หรือฎีกาแล้ว ต่อมาเห็นว่าควรถอนอุทธรณ์หรือถอนฎีกา ให้ทำความเห็นตามแบบ อ.ก. ๑๔ เสนอตามลำดับชั้นถึงอธิบดีอัยการเพื่อพิจารณาสั่ง เมื่ออธิบดีอัยการ พิจารณาแล้วมีคำสั่งให้ถอนอุทธรณ์หรือถอนฎีกา ก่อนยื่นคำร้องขอถอนอุทธรณ์หรือถอนฎีกา ให้อัยการศาลสูง ดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕ หรือมาตรา ๑๔๕/๑ หรือกฎหมาย เกี่ยวกับวิธีพิจารณาความอาญาอื่น ให้เสร็จสิ้นเสียก่อน และเมื่อถอนอุทธรณ์หรือถอนฎีกาแล้ว ให้รายงาน สำนักงานอัยการสูงสุดทราบ

การดำเนินคดีชั้นอุทธรณ์หรือชั้นฎีกา หากอัยการศาลสูงเห็นว่าควรถอนอุทธรณ์ หรือถอนฎีกา โดยเหตุที่การดำเนินคดีจะไม่เป็นประโยชน์แก่สาธารณชน หรือจะมีผลกระทบต่อความปลอดภัย หรือความมั่นคงของชาติ หรือต่อผลประโยชน์อันสำคัญของประเทศ ให้อัยการศาลสูงปฏิบัติตามระเบียบ สำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการสั่งคดีอาญาที่จะไม่เป็นประโยชน์แก่สาธารณชน หรือจะมีผลกระทบต่อความปลอดภัยหรือความมั่นคงของชาติ หรือต่อผลประโยชน์อันสำคัญของประเทศโดยอนุโลม

ข้อ ๒๑ การดำเนินคดีชั้นอุทธรณ์หรือชั้นฎีกา หากอัยการศาลสูงเห็นว่าควรไม่อุทธรณ์หรือไม่ฎีกา ควรถอนอุทธรณ์หรือถอนฎีกา โดยเหตุที่การดำเนินคดีจะไม่เป็นประโยชน์แก่สาธารณชน หรือจะมีผลกระทบต่อความปลอดภัยหรือความมั่นคงของชาติ หรือต่อผลประโยชน์อันสำคัญของประเทศ ให้อัยการศาลสูงปฏิบัติ ตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการสั่งคดีอาญาที่จะไม่เป็นประโยชน์แก่สาธารณชน หรือจะมี ผลกระทบต่อความปลอดภัยหรือความมั่นคงของชาติ หรือต่อผลประโยชน์อันสำคัญของประเทศ

ข้อ ๒๒ ในกรุงเทพมหานคร หากอัยการศาลสูงคนใดไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้อัยการพิเศษฝ่าย คดีศาลสูงมอบหมายให้อัยการศาลสูงอื่นปฏิบัติหน้าที่แทน

ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร สำนักงานอัยการใดไม่มีอัยการศาลสูงปฏิบัติหน้าที่ หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้อัยการจังหวัดแต่ละสำนักงานนั้นปฏิบัติหน้าที่แทน เว้นแต่จังหวัดใด มีอัยการศาลสูงปฏิบัติหน้าที่ร่วมกันหลายคน ให้อัยการศาลสูงที่มีอยู่ปฏิบัติหน้าที่แทน

หมวด ๒

วิธีปฏิบัติในชั้นอุทธรณ์และฎีกา

ข้อ ๒๓ เมื่อศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งแล้ว ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวน เสนอสำนวนพร้อมด้วยรายงานการคดีตามแบบ อ.ก. ๑๓ และความเห็นชั้นศาลพิพากษาดำเนินแบบ อ.ก. ๑๔ ต่อหัวหน้าพนักงานอัยการ ให้หัวหน้าพนักงานอัยการทำความเข้าใจ และส่งสำนวนไปยังอัยการศาลสูง ภายในเจ็ดวันนับแต่วันฟังคำพิพากษาหรือคำสั่ง

กรณีตามวรรคหนึ่ง หากอัยการศาลสูงเห็นว่าจำเป็นต้องใช้สำเนาคำพิพากษาหรือ คำสั่งศาลชั้นต้นประกอบการพิจารณา ให้อัยการศาลสูงแจ้งให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนส่งสำเนา คำพิพากษาหรือคำสั่งไปให้อัยการศาลสูง และให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนปฏิบัติตามนั้นโดยเร็ว

กรณีที่ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้องทุกข้อหาหรือบางข้อหา หรือลงโทษไม่เต็มตามฟ้อง หรือมีคำสั่งยกคำร้องทั้งหมดหรือบางส่วน ให้ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง พร้อมส่งสำเนาคำพิพากษาหรือคำสั่งศาล ชั้นต้น คำเบิกความพยานโจทก์ จำเลย และเอกสารหลักฐานที่โจทก์จำเลยอ้างส่งศาลในคดีไปยังอัยการศาลสูง ภายในสิบห้าวันนับแต่วันฟังคำพิพากษาหรือคำสั่ง เว้นแต่อัยการศาลสูงเห็นว่าไม่จำเป็นต้องใช้เอกสารนั้น

หากมีเหตุขัดข้องไม่อาจดำเนินการได้ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสาม ให้แจ้งเหตุขัดข้อง เป็นหนังสือให้อัยการศาลสูงทราบภายในเวลาดังกล่าว

การทำความเข้าใจดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้ระบุข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เห็นด้วย หรือโต้แย้งคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นต้น โดยมีรายละเอียดในข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายพอสมควร

คดีที่จำเลยอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่ง หรือยื่นคำแก้อุทธรณ์ ให้พนักงานอัยการเจ้าของ สำนวน จัดทำรายงานการคดีตามแบบ อ.ก. ๑๓ โดยละเอียดว่าได้รับสำเนาอุทธรณ์หรือสำเนาคำแก้อุทธรณ์ จากศาลเมื่อใดโดยไม่ต้องมีความเห็นแล้วเสนอหัวหน้าพนักงานอัยการ และให้หัวหน้าพนักงานอัยการจัดส่ง สำเนาอุทธรณ์ หรือสำเนาคำแก้อุทธรณ์ และรายงานการคดีดังกล่าวไปยังอัยการศาลสูงภายในห้าวัน นับแต่วันรับสำเนา ในกรณีที่สำนวนอยู่ที่พนักงานอัยการประจำศาลชั้นต้นให้เสนอพร้อมด้วยสำนวน หากสำนวนไม่อยู่ที่พนักงานอัยการประจำศาลชั้นต้นให้บันทึกชี้แจงเหตุที่ไม่มีสำนวนไปประกอบด้วย และเมื่อได้รับสำนวนมาเมื่อใดให้เสนอไปยังอัยการศาลสูงต่อไป

ข้อ ๒๔ เมื่อศาลอ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลอุทธรณ์แล้ว ให้หัวหน้าพนักงานอัยการ ส่งสำเนาคำพิพากษาหรือคำสั่งพร้อมด้วยรายงานการคดีตามแบบ อ.ก. ๑๓ และบันทึกคำพิพากษาย่อ ตามแบบ อ.ก. ๑๔ โดยไม่ต้องมีความเห็นไปยังอัยการศาลสูงภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ศาลอ่านคำพิพากษาหรือคำสั่ง

กรณีที่ศาลอุทธรณ์พิพากษากลับหรือแก้ไขยกฟ้องทุกข้อหาหรือบางข้อหา หรือลงโทษไม่เต็ม ตามฟ้อง หรือมีคำสั่งยกคำร้องทั้งหมดหรือบางส่วน ให้ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง พร้อมส่งสำเนาคำพิพากษา หรือคำสั่งศาลชั้นต้น คำเบิกความพยานโจทก์ จำเลย และเอกสารหลักฐานที่โจทก์ จำเลยอ้างส่งศาลในคดี

ไปยังอัยการศาลสูงภายในสิบห้าวันนับแต่วันฟังคำพิพากษาหรือคำสั่ง เว้นแต่อัยการศาลสูงเห็นว่าไม่จำเป็นต้องใช้เอกสารนั้น

หากมีเหตุขัดข้องไม่อาจดำเนินการได้ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้แจ้งเหตุขัดข้องเป็นหนังสือให้อัยการศาลสูงทราบภายในเวลาดังกล่าว

ให้นำความในข้อ ๒๓ วรรคหก มาใช้บังคับแก่การดำเนินคดีชั้นฎีกาโดยอนุโลม

ข้อ ๒๕ ภายใต้บังคับข้อ ๑๕ ข้อ ๑๘ และข้อ ๑๙ ให้อัยการศาลสูงเป็นผู้ออกคำสั่งชั้นอุทธรณ์และฎีกา

กรณีออกคำสั่งอุทธรณ์หรือแก้อุทธรณ์ คำสั่งฎีกาหรือแก้ฎีกา ให้อัยการศาลสูงเป็นผู้ออกคำสั่ง ในกรณีดังต่อไปนี้ ให้อัยการศาลสูงความเห็นเสนอสำนวนต่ออัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลสูงหรืออัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลสูงภาคเพื่อออกคำสั่งทั้งคดีโดยเร็วภายในกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์หรือฎีกา

(๑) กรณีมีความเห็นไม่อุทธรณ์แย้งความเห็นของหัวหน้าพนักงานอัยการประจำศาลชั้นต้น

(๒) กรณีมีความเห็นไม่อุทธรณ์ ไม่ฎีกา ในคดีที่ไม่มีการสืบพยาน และศาลพิพากษายกฟ้องทุกข้อหา หรือบางข้อหา

(๓) กรณีมีความเห็นไม่อุทธรณ์ ไม่ฎีกา ในคดีที่มีการสืบพยานและคดีนั้นมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินกว่าสิบปีหรือปรับตั้งแต่สองแสนบาทขึ้นไป หากศาลพิพากษายกฟ้องทุกข้อหาหรือบางข้อหาหรือลงโทษไม่เต็มตามฟ้อง

(๔) กรณีมีความเห็นไม่ฎีกา ในคดีที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งไม่รับของกลางตามคำขอท้ายฟ้องหรือศาลมีคำสั่งให้ยกคำร้องทั้งหมดหรือบางส่วนในคดีไต่สวนขอรับทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(๕) กรณีมีความเห็นไม่ฎีกา ในคดีไต่สวนขอคืนของกลาง และศาลมีคำสั่งให้คืนของกลางตามที่มีผู้ร้องขอ

(๖) กรณีมีความเห็นไม่อุทธรณ์ ไม่ฎีกา หากศาลมีคำพิพากษาให้รอการลงโทษ หรือรอการกำหนดโทษในคดีที่สำนักงานอัยการสูงสุดกำหนด

ข้อ ๒๖ การขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์หรือแก้อุทธรณ์ หรือระยะเวลาฎีกาหรือแก้ฎีกา ให้อัยการศาลสูงเป็นผู้ทำคำร้องโดยระบุเหตุผลแห่งความจำเป็นที่ขอขยายระยะเวลาและลงนามเป็นผู้ยื่นคำร้อง เว้นแต่กรณีดังนี้

(๑) กรณีมีเหตุขัดข้องที่อัยการศาลสูงไม่อาจดำเนินการเองได้ทันภายในกำหนดระยะเวลา ให้อัยการศาลสูงเป็นผู้จัดทำคำร้องโดยระบุเหตุผลความจำเป็นที่ขอขยายระยะเวลาและส่งให้พนักงานอัยการประจำศาลชั้นต้นจัดทำและลงนามในคำร้องยื่นต่อศาล หรือ

(๒) กรณีสำนวนอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานอัยการประจำศาลชั้นต้น ให้พนักงานอัยการประจำศาลชั้นต้นจัดทำคำร้องยื่นต่อศาล

ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ฎีกาได้โดยต้องได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ให้อัยการศาลสูงเป็นผู้ทำคำร้องขอขยายระยะเวลาฎีกาและขออนุญาตขยายระยะเวลาเพื่อยื่นคำขออนุญาตฎีกาไปในคำร้องฉบับเดียวกันด้วย

การยื่นคำร้อง การติดตามผลการดำเนินการ และการฟังคำสั่งศาลตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานอัยการประจำศาลชั้นต้น เมื่อดำเนินการแล้วให้รายงานผลดำเนินการและคำสั่งศาลตามแบบรายงานการคดี อ.ก. ๑๓ ให้อัยการศาลสูงทราบโดยเร็ว

ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสามมาใช้บังคับกับการยื่นคำร้อง คำขอ หรือคำแถลงอื่น ๆ ในชั้นอุทธรณ์หรือฎีกาด้วยโดยอนุโลม

หมวด ๓
การดำเนินคดีและปฏิบัติต่อสำนวน

ข้อ ๒๗ การฟัง การรับทราบ และการคัดคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกา ตลอดจนการคัดถ้อยคำสำนวนของศาล ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานอัยการประจำศาลชั้นต้น

กรณีมีการอุทธรณ์หรือฎีกา แล้วยังไม่ปรากฏว่าศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งหรือความเคลื่อนไหวอื่นใดทางคดีเป็นเวลานานกว่าหนึ่งปี ให้อัยการศาลสูงเร่งดำเนินการตรวจสอบความเคลื่อนไหวทางคดีอย่างต่อเนื่องจนกว่าจะทราบผลคดี

ข้อ ๒๘ ในกรณีที่ออกคำสั่งอุทธรณ์ หรือออกคำสั่งฎีกา หรือให้แก่อุทธรณ์ หรือให้แก่ฎีกา ให้อัยการศาลสูงรับผิดชอบในการทำคำฟ้องอุทธรณ์ คำฟ้องฎีกา คำแก้อุทธรณ์ หรือคำแก้ฎีกา แล้วลงนามเป็นผู้เรียงและเป็นโจทก์

การใช้ชื่อโจทก์ในคำฟ้องอุทธรณ์ คำฟ้องฎีกา คำแก้อุทธรณ์ หรือคำแก้ฎีกา และการใช้ชื่อในคำคู่ความดังกล่าวข้างต้น ให้ใช้ชื่อพนักงานอัยการที่เป็นโจทก์มาแต่ต้น ส่วนผู้เรียงให้ระบุตำแหน่งและสำนักงานที่อัยการศาลสูงเจ้าของสำนวนสังกัดอยู่ เว้นแต่กรณีให้อัยการจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่อัยการศาลสูงให้ระบุตำแหน่งและสำนักงานที่พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนสังกัดอยู่

การยื่นอุทธรณ์หรือฎีกา หรือยื่นคำแก้อุทธรณ์หรือคำแก้ฎีกา ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานอัยการประจำศาลชั้นต้น เว้นแต่ในกรุงเทพมหานครให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคดีศาลสูง

ข้อ ๒๙ ในกรณีที่ออกคำสั่งไม่อุทธรณ์หรือไม่ฎีกา ถอนอุทธรณ์หรือถอนฎีกา ให้อัยการศาลสูงดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕ หรือมาตรา ๑๔๕/๑ หรือกฎหมายเกี่ยวกับวิธีพิจารณาความอาญาอื่น ทั้งนี้ ให้ดำเนินการก่อนครบกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์หรือฎีกา และให้มีเวลาเหลือพอที่จะอุทธรณ์หรือฎีกาได้ทันในกรณีที่มีการชี้ขาดให้อุทธรณ์หรือฎีกา

ข้อ ๓๐ การส่งสำนวนพร้อมคำสั่งไม่อุทธรณ์ ไม่ฎีกา ถอนอุทธรณ์ หรือถอนฎีกา ไปยังผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้บัญชาการซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อพิจารณาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕ มาตรา ๑๔๕/๑ หรือไปยังผู้มีอำนาจตามกฎหมายเกี่ยวกับวิธีพิจารณาความอาญาอื่น ในกรุงเทพมหานครให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานอัยการประจำศาลชั้นต้น ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานครให้เป็นหน้าที่ของอัยการศาลสูงผู้ออกคำสั่ง

ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดมีความเห็นแย้ง ให้อัยการศาลสูงทำหนังสือในนามผู้ว่าราชการจังหวัด เสนอสำนวนต่ออัยการสูงสุดเพื่อพิจารณาชี้ขาด

กรณีที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้บัญชาการซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้มีอำนาจตามกฎหมายเกี่ยวกับวิธีพิจารณาความอาญาอื่นเห็นชอบด้วยกับคำสั่งไม่อุทธรณ์หรือไม่ฎีกา หรืออัยการสูงสุดชี้ขาดไม่อุทธรณ์หรือไม่ฎีกา ให้สำนักงานอัยการประจำศาลชั้นต้นดำเนินการและเก็บรักษาสำนวนไว้ตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการโดยอนุโลม เว้นแต่คดีนั้นยังอยู่ระหว่างการดำเนินคดีชั้นอุทธรณ์หรือฎีกาให้นำความในข้อ ๓๔ มาใช้บังคับ

ในกรณีตามวรรคสามหากจำเลยถูกขังอยู่ระหว่างอุทธรณ์หรือฎีกา ให้สำนักงานอัยการประจำศาลชั้นต้นรีบส่งสำนวนคืนอัยการศาลสูงเพื่อดำเนินการจัดทำคำแถลงขอให้ศาลสั่งปล่อยจำเลยด้วย

ข้อ ๓๑ การดำเนินการตามข้อ ๒๙ และข้อ ๓๐ ให้ถือว่าสำนวนอยู่ในความรับผิดชอบของอัยการศาลสูง และให้อัยการศาลสูงมีหน้าที่ติดตาม กำกับ ดูแล เจ้าหน้าที่ธุรการผู้มีหน้าที่เสนอสำนวน

ต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้บัญชาการซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้มีอำนาจตามกฎหมายเกี่ยวกับวิธีพิจารณาความอาญาอื่น แล้วแต่กรณี ติดตามสำนวนเพื่อให้มีเวลาเหลือพอที่จะดำเนินการตามข้อ ๒๙

ข้อ ๓๒ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม อัยการศาลสูงอาจพิจารณาอุทธรณ์หรือฎีกาในกรณีพิพากษาหรือสั่งเกินคำขอ หรือที่มีได้กล่าวในฟ้อง หรือศาลพิพากษาลงโทษจำเลยเกินกำหนดโทษตามกฎหมาย หรือพิพากษาหรือมีคำสั่งไม่ชอบด้วยประการใดได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๓๓ การรายงานผลการปฏิบัติงาน ให้อัยการศาลสูงรายงานผลการปฏิบัติงานโดยใช้แบบรายงานตามแบบบัญชีแสดงการทำของพนักงานอัยการชั้นพิจารณาอุทธรณ์หรือฎีกาตามแบบ อ.ก. ๕๐ ก. พร้อมจัดทำบัญชีแสดงรายละเอียดคดีที่มีคำสั่งไม่อุทธรณ์ ไม่ฎีกา ตามข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง ข้อ ๑๙ และ ข้อ ๒๕ วรรคสาม (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ทุกคดี โดยใช้แบบบัญชีแสดงคดีที่มีคำสั่งไม่อุทธรณ์ ไม่ฎีกาตามแบบ อ.ก. ๕๖ เป็นรายเดือน รายงานตามลำดับชั้นถึงอธิบดีอัยการภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดไป

การรายงานผลคดีที่อัยการสูงสุดเป็นผู้ออกคำสั่งฟ้องหรือชี้ขาดให้ฟ้อง ให้อุทธรณ์หรือให้ฎีกา ให้อัยการศาลสูงรายงานเป็นรายเรื่องตามลำดับชั้นถึงอัยการสูงสุดภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่อธิบดีอัยการมีคำสั่ง โดยให้มีรายละเอียดเกี่ยวกับประเด็นที่ชี้ขาดด้วย

ให้อธิบดีอัยการ หรือรองอธิบดีอัยการ ผู้ที่ได้รับมอบหมายแล้วแต่กรณี เรียกสำนวนตามแบบบัญชี อ.ก. ๕๖ ไม่น้อยกว่าร้อยละสิบมาทำการตรวจสอบ เมื่อตรวจสอบแล้วให้เสนอแบบบัญชีแสดงการตรวจสอบสำนวนที่เรียกมาตรวจสอบ ตามแบบ อ.ก. ๕๖ ก. พร้อมสำเนาแบบบัญชี อ.ก. ๕๖ ต่อสำนักงานอัยการสูงสุด เพื่อพิจารณาภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานตามแบบบัญชี อ.ก. ๕๖ ในแต่ละเดือน

ในการตรวจสอบหากพบข้อบกพร่องของอัยการศาลสูง ให้แจ้งอัยการศาลสูงผู้รับผิดชอบและผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งแจ้งข้อบกพร่องเป็นหนังสือภายในกำหนดระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง เว้นแต่ไม่อาจชี้แจงได้ทันภายในกำหนด ให้แจ้งข้อขัดข้องเป็นหนังสือ ถ้าอธิบดีอัยการเห็นว่าเป็นข้อบกพร่องเล็กน้อยเห็นควรยุติก็ให้ส่งยุติ โดยอาจกำชับการปฏิบัติราชการตามที่เห็นสมควรก็ได้ ถ้าเป็นข้อบกพร่องที่สมควรแนะนำการปฏิบัติราชการก็ให้แนะนำการปฏิบัติราชการแล้วรายงานให้สำนักงานอัยการสูงสุดเพื่อทราบ แต่ถ้าเห็นว่าเป็นข้อบกพร่องถึงขนาดที่จะเกิดความเสียหายและไม่อาจแก้ไขได้ ก็ให้รายงานสำนักงานอัยการสูงสุดเพื่อพิจารณา

การยุติหรือการแนะนำการปฏิบัติราชการ ให้อธิบดีอัยการแจ้งยุติหรือแนะนำการปฏิบัติราชการให้อัยการศาลสูงผู้รับผิดชอบและผู้เกี่ยวข้องทราบ หากพนักงานอัยการผู้ที่จะถูกแนะนำไปปฏิบัติราชการที่สำนักงานอื่น ให้อธิบดีอัยการแจ้งผู้บังคับบัญชาระดับอธิบดีอัยการภาค หรืออธิบดีอัยการอื่นที่พนักงานอัยการผู้นั้นสังกัดอยู่เป็นผู้ดำเนินการ เว้นแต่กรณีการแนะนำการปฏิบัติราชการ หากอธิบดีอัยการดังกล่าวมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ให้รายงานสำนักงานอัยการสูงสุดเพื่อพิจารณา

ข้อ ๓๔ การรับจ่ายสำนวน ส่งสำนวนคืน งานสารบบอุทธรณ์หรือฎีกา การรายงานคดีสำคัญชั้นศาลสูง และงานธุรการอื่น ๆ ตลอดจนการเก็บรักษาสำนวนที่อยู่ระหว่างอุทธรณ์หรือฎีกา ในกรุงเทพมหานคร ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคดีศาลสูง ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ให้เป็นหน้าที่ของส่วนสนับสนุนงานอัยการศาลสูงจังหวัด สำนักงานคดีศาลสูงภาค เว้นแต่ในจังหวัดใดไม่มีส่วนสนับสนุนงานดังกล่าว ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานอัยการประจำศาลชั้นต้นภายใต้การกำกับดูแลของอัยการศาลสูง ส่วนสำนักงานคดีศาลสูงภาคและสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลสูงภาค ให้แต่ละสำนักงานมีหน้าที่และรับผิดชอบในเรื่องดังกล่าว

สำนวนที่เสร็จเด็ดขาดแล้ว ให้ส่งคืนไปยังสำนักงานอัยการประจำศาลชั้นต้นเพื่อดำเนินการต่อไป

หมวด ๔
 วิธีปฏิบัติเมื่ออัยการสูงสุดมีคำวินิจฉัยชี้ขาด
 และการขอให้รับรองอุทธรณ์หรือฎีกา

ข้อ ๓๕ คดีที่อัยการสูงสุดชี้ขาดให้ฟ้องหรือให้อุทธรณ์ในปัญหาข้อกฎหมาย ถ้าอัยการสูงสุดมิได้สั่งเป็นอย่างอื่น ก่อนมีคำสั่งไม่อุทธรณ์หรือไม่ฎีกาในปัญหาข้อกฎหมาย ให้ทำบันทึกรายงานตามลำดับชั้นถึงอัยการสูงสุดทราบพร้อมด้วยเหตุผลโดยไม่ต้องเสนอสำนวน เว้นแต่คดีจะครบกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์หรือฎีกา หรือมีเหตุอย่างอื่นอันจำเป็นจะต้องรับอุทธรณ์หรือฎีกา ให้มีคำสั่งอุทธรณ์หรือฎีกาและยื่นอุทธรณ์หรือฎีกาไปก่อน

ข้อ ๓๖ ในคดีที่ต้องห้ามอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง หรือคดีที่ต้องห้ามฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมาย แต่อัยการศาลสูงพิจารณาแล้วเห็นสมควรอุทธรณ์หรือฎีกา ให้มีคำสั่งอุทธรณ์หรือฎีกาแล้วทำบันทึกส่งเรื่องที่จะให้รับรองอุทธรณ์หรือฎีกา พร้อมความเห็นตามลำดับชั้นถึงอัยการสูงสุดหรือผู้ที่อัยการสูงสุดมอบหมายโดยเร็วและต้องมีให้เสียหายแก่ราชการ เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

การส่งเรื่องให้รับรองอุทธรณ์หรือฎีกาตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งสำนวนการสอบสวน สำเนาคำพิพากษาศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ คำฟ้องอุทธรณ์หรือคำฟ้องฎีกา และถ้ามีพยานหลักฐานใดในชั้นศาลที่อาจเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาก็ให้ส่งพยานหลักฐานนั้นไปด้วย

หมวด ๕
 การตรวจสอบการปฏิบัติงาน

ข้อ ๓๗ กรณีพบข้อบกพร่องในการดำเนินคดีของพนักงานอัยการประจำศาลชั้นต้นหรือในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานอัยการประจำศาลชั้นต้นตามระเบียบนี้ ถ้าเป็นข้อบกพร่องที่เห็นสมควรแนะนำการปฏิบัติราชการ ให้อัยการศาลสูงทำความเห็นเสนออัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลสูง หรืออัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลสูงภาคตามลำดับชั้นจนถึงอธิบดีอัยการ เพื่อพิจารณา

ถ้าอธิบดีอัยการเห็นว่าเป็นข้อบกพร่องที่สมควรแนะนำการปฏิบัติราชการก็ให้แนะนำการปฏิบัติราชการแล้วรายงานให้สำนักงานอัยการสูงสุดทราบ หากเห็นว่าเป็นข้อบกพร่องเล็กน้อย เห็นควรยุติก็ให้สั่งยุติกรณีเป็นข้อบกพร่องถึงขนาดที่จะเกิดความเสียหายและไม่อาจแก้ไขได้ ให้รายงานสำนักงานอัยการสูงสุด

การแนะนำการปฏิบัติราชการตามวรรคสอง ให้อธิบดีอัยการแจ้งผู้บังคับบัญชาระดับอธิบดีอัยการภาคหรืออธิบดีอัยการอื่นที่พนักงานอัยการผู้นั้นสังกัดอยู่เป็นผู้ดำเนินการ หากอธิบดีอัยการดังกล่าวมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ให้รายงานอัยการสูงสุดเพื่อพิจารณา

ข้อ ๓๘ กรณีพบข้อบกพร่องในการดำเนินคดี หรือในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานอัยการประจำศาลชั้นต้น ถ้าเป็นข้อบกพร่องที่เห็นสมควรแนะนำการปฏิบัติราชการ ให้อัยการศาลสูงแจ้งให้พนักงานอัยการประจำศาลชั้นต้นผู้รับผิดชอบและผู้เกี่ยวข้องชี้แจงข้อบกพร่องเป็นหนังสือภายในกำหนดระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง เว้นแต่ไม่อาจชี้แจงได้ทันภายในกำหนด ให้แจ้งข้อขัดข้องเป็นหนังสือ แล้วให้อัยการศาลสูงทำความเห็นเสนออัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลสูง หรืออัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลสูงภาคตามลำดับชั้นถึงอธิบดีอัยการ เพื่อพิจารณา

ถ้าอธิบดีอัยการเห็นว่าเป็นข้อบกพร่องเล็กน้อย เห็นควรยุติก็ให้สั่งยุติ และอาจกำชับการปฏิบัติราชการตามความเห็นสมควรก็ได้

ถ้าอธิบดีอัยการเห็นว่าเป็นข้อบกพร่องที่สมควรแนะนำการปฏิบัติราชการ ให้แนะนำการปฏิบัติราชการและรายงานสำนักงานอัยการสูงสุดทราบ

กรณีเป็นข้อบกพร่องถึงขนาดที่จะเกิดความเสียหายและไม่อาจแก้ไขได้ ให้รายงานสำนักงานอัยการสูงสุดเพื่อพิจารณา

การยุติตามวรรคสอง หรือการแนะนำการปฏิบัติราชการตามวรรคสาม ให้อธิบดีอัยการแจ้งผู้บังคับบัญชาระดับอธิบดีอัยการภาคหรืออธิบดีอัยการอื่นที่พนักงานอัยการผู้นั้นสังกัดอยู่เป็นผู้ดำเนินการ เว้นแต่กรณีการแนะนำการปฏิบัติราชการ หากอธิบดีอัยการดังกล่าวมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ให้รายงานสำนักงานอัยการสูงสุดเพื่อพิจารณา

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายวงศ์สกุล กิตติพรหมวงศ์)

อัยการสูงสุด